

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/70/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010653
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811010653.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Stanislava Hájička v trestnej veci proti obžalovanému K. I. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na verejnom zasadnutí 15. augusta 2012 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza z 11. januára 2012, sp.zn. 1T 208/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného K. I. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 11. januára 2012, sp.zn. 1T 208/2011 bol obžalovaný K. I. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v období mesiacov marec až júl 2009 v R. pod falošnými zámkami získania peňazí z Rakúskej republiky vo výške 36.000.000 Sk, opravy svojho terénneho vozidla, ktoré nevlastnil, vylákal od Q. K. hotovosť vo výške 3.390 Eur, dňa 31. marca 2009 podstrčil Q. K. na podpis zmluvu o pripojení O so spoločnosťou ORANGE Slovensko, a.s. Bratislava, pričom telekomunikačné služby sám využíval, faktúry za služby za mesiac marec až júl 2009 v celkovej výške 661,64 Eur neplatil, čím poškodenému Q. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., W. č. XXX spôsobil škodu vo výške 4.051,64 Eur.

Za tento prečin bol odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T 20/2010, zo dňa 15.02.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.02.2010, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ktoré týmto rozhodnutím stratili svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému Q. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., W. č. XXX škodu vo výške 4.051,64 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný K. I. v zákonnej pätnásťdňovej lehote odvolanie. V jeho písomnom odôvodnení prostredníctvom svojho obhajcu namietal správnosť napadnutého rozsudku vo všetkých jeho výrokoch s poukazom na to, že sa necíti byť vinným zo spáchania prečinu podvodu, pretože skutky kladené mu za vinu nespáchal. Aj keď je pravdou, že od pána Q. K. mal požičané nejaké peniaze - sumy a dátumy uviesť nevie - o pôžičke s pánom K. spísal aj u notára zápisnicu, v ktorej uznal svoj dlh a preto sa podľa jeho názoru nemôže jednať o trestný čin, ale o civilný spor a táto okolnosť bola zrejme v minulosti dôvodom pre zastavenie konania voči jeho osobe. Okrem toho však už dlžnú sumu pánovi Q. K. určite vrátil. Nakoľko trpí výpadkami pamäti, nepamätá si už konkrétne udalosti, ale pokiaľ sa týka mobilného telefónu, resp. SIM karty vystavenej na meno Q. K., takúto kartu on určite nepoužíval a

túto okolnosť si pamätá preto, lebo o nej už v minulosti vypovedal. V doplnení dôvodov svojho odvolania tiež poukázal na to, že vzhľadom na jeho vek i zdravotný stav mu bol uložený neprimerane vysoký trest, keď navyše podľa jeho názoru napadnutým rozsudkom mali byť okrem trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok z 15.februára 2010, sp. zn. 1T 20/2010 zrušené aj rozhodnutia Okresného súdu Prievidza z 20.januára 2011, sp. zn. 3T 6/2011 a Okresného súdu Topoľčany z 10.augusta 2011, sp. zn. 1T 92/2011. Vo vzťahu ku skutku kladeného mu za vinu poukázal na zastavenie vyšetrovania v predmetnej veci vyšetrovateľom z Prievidze z dôvodu, že po podanom trestnom oznámení poškodeným Q. K. on potom tohto vyšetrovateľa aj v spoločnosti K. a A. navštívil z dôvodu, že poškodený Q. K. vyšetrovateľa požiadal, aby vec nejakú dobre vybavil a potom, ako bola trestná vec zastavená, začali ho stíhať opätovne, čo podľa jeho názoru nie je možné. Domáhal sa preto po zrušení napadnutého rozsudku v celom rozsahu, alternatívne buď vrátenia veci súdu prvého stupňa, aby ju ten v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alebo oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

N. Q. K. vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného poukázal na to, že výrok z rozsudku okresného súdu o povinnosti obžalovaného nahradiť mu škodu vo výške 4.051,64 Eur je zákonný a správny, pretože obžalovaný mu potom, ako ho podviedol, nevrátil žiadne peniaze.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na zákonný a správny rozsudok súdu prvého stupňa.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ani dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním správnosti postupu konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutých výrokov rozsudku odvolací súd nezistil v postupe súdu prvého stupňa chyby, ktoré by už samé o sebe zakladali dôvod pre ich zrušenie.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 11.januára 2012 vykonal vo vzťahu k prejednávanému skutku všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, objasnenia všetkých skutočností významných pre rozhodnutie a na podklade vykonaných dôkazov správne zistil okolnosti, za ktorých obžalovaný K. I. spáchal skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného i akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. So zreteľom na to, že dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd na seba navzájom nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o správnosti skutkových záverov súdu prvého stupňa. Aj keď obžalovaný poprel, že by poškodeného Q. K. úmyselne uviedol do omylu s cieľom vylákať od neho hotovosť 3.390 Eur a využiť služby spoločnosti ORANGE Slovensko, usvedčený bol predovšetkým samotnou spontánnou výpoveďou poškodeného Q. K., na ktorej poškodený bez akejkoľvek zmeny zotrval počas celého trestného stíhania, včítane hlavného pojednávania a ktorý pritom logickým spôsobom vysvetlil aj to, ako podpísal dňa 31.marca 2009 zmluvu o pripojení č. O. so spoločnosťou ORANGE Slovensko a.s. Bratislava, pričom s usvedčujúcimi výpoveďami poškodeného korešpondovali - s výnimkou výpovede obžalovaného K. I. - aj ostatné vo veci vykonané dôkazy, z nich predovšetkým svedecké výpovede JUDr. Kataríny Macháčkovej, H. S., E. A. i listinné dôkazy podrobne citované v napadnutom rozsudku a tiež aj závery znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie o vierohodnosti a objektívnosti ktorých neboli zistené žiadne právne relevantné skutočnosti. Odvolací súd preto dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými ten rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto v podrobnostiach len poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku. K odvolacím

námietkam obžalovaného vo vzťahu k zastaveniu trestného stíhania (uznesenie vyšetrovateľa OR PZ ÚJKP, odboru justičnej polície Prievidza zo 17.júla 2009, sp. zn. ORP-415-OEK-PD-2009, č.l. 33-34) krajský súd naviac považuje za potrebné poukázať na to, že ak sa začalo trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Tr. por. len tzv. vo veci, právoplatné uznesenie o zastavení trestného stíhania nevytvára prekážku rei iudicatae a trestné stíhanie, ak nie sú iné prekážky, možno kedykoľvek začať, bez zrušenia takéhoto zastavujúceho uznesenia.

Vychádzajúc z takto správne zisteného skutkového stavu nepochybil okresný súd ani keď konanie obžalovaného K. I. právne posúdil ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Odvolací súd dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými ten rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto v podrobnostiach len poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a náhrade škody. Obžalovanému K. I. uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, teda pri dolnej hranici upravenej (§ 38 ods. 4 Tr. zák.) zákonnej trestnej sadzby stanovenej za všetky zbiehajúce sa trestné činy s použitím § 42 ods.1 Tr.zák. ako trest súhrnný, pretože teraz prejednávaný prečin spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok z 15.februára 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.februára 2010, sp. zn. 1T 20/2010 bol podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 a § 37 písm. m/ Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia) za súčasného zrušenia výroku o citovanom treste v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák., zohľadňuje totiž všetky zistené okolnosti prípadu a súd I. stupňa v odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokazované skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu. Pokiaľ ide o právne úvahy súvisiace s výrokom o treste, mal na zreteli zásady ukladania trestov (§ 34 Tr.zák.) a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činov a ich následky, zavinenie, pohnútku i na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods.4 Tr.zák. a správne použil aj ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. Pokiaľ sa týka obžalovaným vznesených odvolacích námietok, že okresný súd mal pri ukladaní súhrnného trestu obžalovanému zrušiť nielen výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok z 15.februára 2010, sp. zn. 1T 20/2010, ale zároveň aj rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 20.januára 2011, sp.zn. 3T 6/2011 ako aj rozhodnutie Okresného súdu Topoľčany z 10.augusta 2011, sp. zn. 1T 92/2011, krajský súd poukazuje na to, že v trestnej veci vedenej proti obžalovanému na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 1T 92/2011 nebolo doposiaľ o podanej obžalobe na jeho osobu rozhodnuté a okresný súd hlavné pojednávanie z 10.augusta 2011 iba odročil na neurčito a pokiaľ sa týka trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok z 15.februára 2010, sp. zn. 1T 20/2010 a rovnako aj obžalovaným v odvolacích námietkach nespomenutého trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín z 28.decembra 2011 (kedy aj nadobudol právoplatnosť), sp. zn. 2T 176/2011, vo vzťahu k týmto iným jeho trestným činom z citovaných trestných rozkazov uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. neprichádzalo do úvahy.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie zo strany okresného súdu ani vo výroku o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods.2 písm. b/ Tr.zák.), pretože obžalovaný K. I. bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz posudzovaných trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, ale ani vo výroku o náhrade škody, ktorý je v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. por., dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného K. I. zamietol podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.